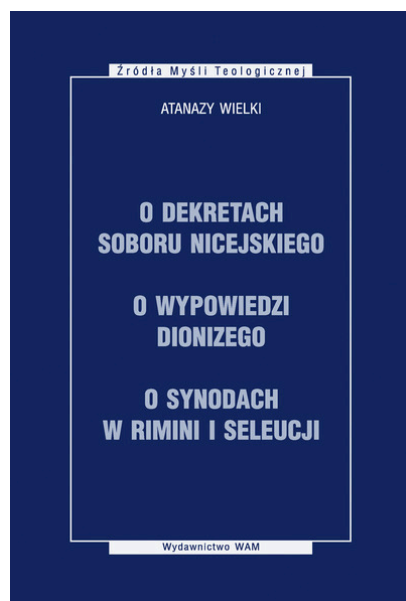

O dekretach Soboru Nicejskiego. O wypowiedzi Dionizego. O synodach w Rimini i Seleucji - św. Atanazy

Prezentowane w niniejszej publikacji trzy teksty Atanazego Wielkiego łączy nie tyle bliskość w czasie – choć rzeczywiście zostały napisane prawie jeden po drugim – ile raczej jeden zamysł, z którym Patriarcha zabrał się za ich pisanie. Chodziło o obronę, czy może słuszniej byłoby powiedzieć o odzyskanie dla Kościoła synodu, który odbył się w 325 roku w Nicei, a którego dokonania początkowo nie cieszyły się powszechnym uznaniem w Kościele.

Prezentowane w niniejszej publikacji trzy

teksty Atanazego Wielkiego łączy nie tyle bliskość w czasie – choć rzeczywiście zostały napisane prawie jeden po drugim – ile raczej jeden zamysł, z którym Patriarcha zabrał się za ich pisanie. Chodziło o obronę, czy może słuszniej byłoby powiedzieć o odzyskanie dla

Kościoła synodu, który odbył się w 325 roku w Nicei, a którego dokonania początkowo nie cieszyły się powszechnym uznaniem w Kościele.

O dekretach Soboru Nicejskiego. O wypowiedzi Dionizego. O synodach w Rimini i Seleucji

Atanazy Wielki

wydawca: WAM

ilość stron: 252

Wprowadzenie

Prezentowane w niniejszej publikacji trzy teksty Atanazego Wielkiego łączy nie tyle bliskość w czasie – choć rzeczywiście zostały napisane prawie jeden po drugim – ile raczej jeden zamysł, z którym Patriarcha zabrał się za ich pisanie. Chodziło o obronę, czy może słuszniej byłoby

powiedzieć o odzyskanie dla Kościoła synodu, który odbył się w 325 roku w Nicei, a którego dokonania początkowo nie cieszyły się powszechnym uznaniem w Kościele. O tym, że działania Atanazego na rzecz Nicei były niezwykle skuteczne, świadczy fakt, że synod ten z czasem uznany został za I Sobór Powszechny. Nadal panuje przekonanie, że herezja ariańska, która w drugiej dekadzie IV wieku z Aleksandrii rozlała się na cały Wschód, skłoniła cesarza Konstantyna do zgromadzenia biskupów całego zamieszkałego świata w celu uporania się z błędem Ariusza. Na tym wielkim synodzie herezjarcha miałby zostać wyłączony z Kościoła, a prawdziwa wiara miałaby znaleźć swój wyraz z ułożonym przeciwko jego herezji credo. Jednak bliższe przyjrzenie się dokumentom z tego okresu nie pozwala utrzymywać takiej wersji wypadków i zmusza do wprowadzenia pewnych korekt w historiografię „Soboru Nicejskiego”. Przed przystąpieniem do lektury pism Atanazego, które w dużej mierze ukształtowały obowiązującą do dziś interpretację wydarzeń, trzeba zatem zapoznać się z faktami dotyczącymi zorganizowanego przez cesarza spotkania biskupów i z panującą w Kościele sytuacją, która nie mogła nie rzutować na przebieg zebrania. Następnie można będzie sięgnąć po pisma Atanazego, żeby zobaczyć, jak on rozumiał to, co się działo w Kościele i w jego teologii w pierwszej połowie IV wieku.

przeczytaj całe wprowadzenie, spis treści i fragment książki

